

Lubel.03.86.2260

2004.09.01

zm.

Lubel.2004.147.2086

§ 1

**ROZPORZĄDZENIE Nr 33
WOJEWODY LUBELSKIEGO**

z dnia 10 czerwca 2003 r.

w sprawie Sobiborskiego Parku Krajobrazowego.

(Lublin, dnia 17 czerwca 2003 r.)

Na podstawie art. 24 ust. 5, art. 26a ustawy z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. Nr 99, poz. 1079, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189, Nr 145, poz. 1623, Dz.U. z 2002r. Nr 130, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sobiborski Park Krajobrazowy, zwany dalej Parkiem, obejmuje obszar o powierzchni 10.000 ha i położony jest w powiecie włodawskim, na terenie gmin: Hańsk, Włodawa, Wola Uhruska.

§ 2. Celem ochrony Parku jest zachowanie unikalnych w skali kraju i kontynentu walorów przyrodniczych, krajobrazowych, kulturowych i turystycznych środowiska, a w szczególności związanych z ekosystemami wodno-torfowiskowymi oraz walorów historycznych związanych z wielokulturowym charakterem regionu.

§ 3. Otulina Parku o łącznej powierzchni 9.500 ha, zabezpieczająca Park przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych, stanowi część Poleskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i położona jest w powiecie włodawskim, na terenie gmin: miasto i gmina Włodawa, Hańsk, Wola Uhruska.

§ 4. 1. Opis granic Parku oraz otuliny określa załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

2. Przebieg granic Parku i otuliny przedstawiony na mapie w skali 1:25.000 określa załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. W Parku zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.
  2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:
    - 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;
    - 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
    - 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
    - 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41), zwanej dalej "inwestycją celu publicznego".
  3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego.
  4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, nie dotyczy statków jednostek ratowniczych, jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach, inspektorów żeglugi śródlądowej, Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej, promów w ciągu dróg publicznych, prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej oraz wykonywania zadań z zakresu ochrony przyrody przez Służbę Parku Krajobrazowego.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia powierza się Dyrektorowi Zarządu Chełmskich Parków Krajobrazowych w Chełmie zaś nadzór nad wykonaniem rozporządzenia sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody w Lublinie.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.¹⁾

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 48 Wojewody Chełmskiego z dnia 26 czerwca 1998r. w sprawie Sobiborskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Chełm. Nr 10, poz. 84), które na podstawie art. 64 ustawy z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. Nr 99, poz. 1079, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189, Nr 145, poz. 1623, Dz.U. z 2002r. Nr 130, poz. 1112) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. Nr 3, poz. 21) utworzony park krajobrazowy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu ustawy z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. Nr 3, poz. 21).

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

1. Opis granicy Sobiborskiego Parku Krajobrazowego.

Północna część granicy Parku od zachodu przebiega południowym skrajem pasa drogowego drogi okalającej Jezioro Białe Włodawskie od południa po skrzyżowanie z drogą do miejscowości Tarasiuki. Na tym skrzyżowaniu obiera kierunek południowo-wschodni i drogą asfaltową dochodzi do mostu na Tarasiencie. Po przekroczeniu mostu granica dalej biegnie tą drogą przez około 150 m, po czym skręca na południowy wschód i biegnie drogą gruntową do zachodniego skraju wydzielenia 37a leśnictwa Żłobek. Następnie kieruje się na północ drogą gruntową Orchówek-Żłobek do linii oddziałowej rozgraniczającej oddziały 27/37, gdzie skręca na wschód i biegnie linią oddziałową oddzielającą oddziały 27/37, 26/36, 25/35, 24/34, 23/33, 23/32 i dochodzi do linii kolejowej Włodawa-Chełm. Tam granica zachodnim skrajem nasypu kolejowego kieruje się na południe. Po dojściu do drogi leśnej pomiędzy wydzieleniami 53c i 53d leśnictwa Dubnik przechodzi na nią kierując się na północny wschód do linii oddziałowej rozgraniczającej oddziały 38 i 39, gdzie skręca na południe. Biegając po tej linii osiąga linię oddziałową pomiędzy oddziałami 49 i 60, którą biegnie na wschód do północno-wschodniego narożnika oddziału 60. Następnie biegnie na południowy wschód wzdłuż wschodniej granicy oddziałów 60 i 70 oraz północną oddziałów 83 i 69. Następny odcinek granicy pokrywa się z zachodnim skrajem pasa drogowego drogi 816 Włodawa-

Wola Uhruska aż do drogi leśnej odchodzącej w kierunku południowo-zachodnim w oddziale 195 na południe od wsi Wołczyny. Z Wołczyn granica Parku kieruje się drogą leśną na południe przecinając oddziały 195 i 218, oddzielając oddziały 239 i 240, przechodząc przez oddział 260 oraz pomiędzy oddziałami 281/282, 301/302, 320/321, 337/338, 347/338 do linii między oddziałami 338 i 348. Następnie biegnie krawędzią wyraźnego obniżenia pradoliny Bugu i pokrywa się z południową granicą wydziałów 347a, 346a, północną granicą wydziałów 345Da, 345Cf aż do drogi 816. Zachodnim skrajem pasa drogowego biegnie na południe do skrzyżowania z drogą do Stulna. Na skrzyżowaniu granica skręca w kierunku zachodnim biegnąc po granicy łąk, wyłączając z Parku zabudowania wsi Stulno i dochodzi do linii kolejowej. Dalej granica biegnie w kierunku południowym, wschodnim skrajem oddziałów 360, 366 i 373 leśnictwa Stulno gdzie skręca na zachód. Następnym odcinkiem granicy jest południowy skraj oddziałów 373 leśnictwa Stulno i 374-376 leśnictwa Kosyń. W wydzieleniu 381a granica osiąga drogę leśną biegnącą przez oddział 381 skręcając stopniowo ku północy dochodzi do linii rozgraniczającej oddziały 379 i 382. Biegnąc na zachód tą linią osiąga wydzielenie 380k, w rejonie którego skręca na północny zachód, a następnie w wydzieleniu 380Aa skręca na południe. Po około 200 m skręca na zachód w kolejną drogę gruntową, którą biegnie w kierunku północno-zachodnim. Drogą tą wychodzi z lasu w wydzieleniu 380Bg. Dalej granicę stanowi śródpolna droga biegnąca w kierunku północno-zachodnim grzbietem wzniesień zamykających od południa zadrzewione i zakrzewione obniżenie terenu na południe od wsi Kosyń. Po dojściu do niewielkiego ciekującego dopływu Tarasienki skręca nim na północ osiągając szosę Macoszyn-Kosyń. Następnie biegnie na odcinku około 0,5 km drogą gruntową prowadzącą na północ i dochodzi do podobnej drogi biegnącej na zachód; do mostu na Tarasience. Od mostu granicą Parku jest 250 metrowy odcinek Tarasienki oraz południowy i zachodni skraj oddziału 302, zachodni i północny skraj oddziału 289 leśnictwa Macoszyn. Od linii wysokiego napięcia granica przyjmuje kierunek północno-wschodni i biegnie rowem melioracyjnym do Tarasienki. Dalej biegnie tą rzeką na odcinku 750 m, a następnie dochodzi do zachodniej granicy oddziałów 253A i 232A leśnictwa Osowa, po czym obiera kierunek zachodni obejmując torfowiska i łąki położone na zachód od Jeziora Koseniec. Po osiągnięciu południowego cypla oddziału 258 leśnictwa Dekowina obiera kierunek północno-zachodni i biegnie zachodnią granicą oddziałów 258, 244, 223. Dalej w kierunku północno-wschodnim biegnie zachodnią granicą oddziałów 200 i 179; a następnie w kierunku zachodnim południową granicą oddziałów 163 i 164 dochodząc do szosy Chełm-Włodawa. Następnie granica pokrywa się ze wschodnim skrajem pasa drogowego tej trasy na odcinku do szosy otaczającej od południa Jezioro Białe Włodawskie.

2. Opis granicy otuliny Sobiborskiego Parku Krajobrazowego.

Północna część granicy biegnie od szosy Chełm-Włodawa północnym skrajem doliny Włodawki do rzeki Bug. Wschodnia część granicy od Włodawy do wsi Bytyń przebiega na całej długości po granicy państwa na Bugu. Zachodnią część granicy stanowi szosa Chełm-Włodawa na odcinku od skrzyżowania dróg Chełm-Włodawa-Macoszyn Mały do północnego skraju doliny Włodawki.

Południowa granica otuliny rozpoczyna się na skrzyżowaniu dróg Chełm-Włodawa-Macoszyn Mały i biegnie drogą do Macoszyna Małego. Około 100 m za skrzyżowaniem w Macoszynie Małym skręca na południe wyłączając z otuliny zwartą zabudowę wsi. Po około 900 m dochodzi do granicy gmin Wola Uhruska i Hańsk i biegnie w kierunku południowo-wschodnim przez 1,5 km do południowo-zachodniego narożnika wydziału 380Cf leśnictwa Kosyń. Dalej biegnie po granicy lasu wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 380C, 384A i dalej w linii prostej na południe przez około 400 m po czym skręca na wschód osiągając południowo-zachodni narożnik oddziału 384 leśnictwa Kosyń. Południową granicą tego oddziału biegnie na wschód i dochodzi do północno-zachodniego narożnika oddziału 410 leśnictwa Uhrusk i dalej podąża północną granicą oddziałów 410-407. Następnie skręca na południowy wschód biegnąc początkowo po granicy lasu przez około 300 m, omija od północnego wschodu Hutę Józefów i dochodzi do zachodniej granicy obrębu ewidencyjnego gruntów wsi Bytyń. Tą granicą biegnie przez około 1,7 km w kierunku południowo-wschodnim po czym skręca na północ omijając od zachodu teren byłej żwirowni. Po przebyciu około 1,2 km skręca na wschód i w linii prostej dochodzi do Bugu.

Z otuliny Sobiborskiego Parku Krajobrazowego wyłączona jest wieś Orchówek i jej okolice. Od szosy Włodawa-Orchówek na północno-zachodnim krańcu zwartej zabudowy miejscowości granica biegnie wałem przeciwpowodziowym przez 200 m. Następnie skręca na południowy wschód wyłączając zabudowania Orchówka dochodzi do starorzecza, którego zachodnim brzegiem biegnie na południe, a dalej południowym brzegiem na wschód, osiągając rów melioracyjny. Rowem tym kieruje się na wschód aż do torów kolejowych. Następnie po przecięciu torów biegnie na południowy wschód przez 600 m, gdzie skręca na północny wschód. Po około 500 m skręca na wschód biegnąc granicą pól i łąk, stopniowo

skręcając na południe osiąga północno-wschodni narożnik wydzielenia 1a leśnictwa Dubnik. Po czym południową granicą oddziałów 1,6 i 7 dochodzi do torów kolejowych. Wschodnią granicą nasypu kolejowego biegnie w kierunku północnym przez około 500 m; a następnie kieruje się na zachód północną granicą wydzielenia 8d leśnictwa Żłobek. Tam skręca na południowy zachód biegnąc południowo-wschodnią granicą wydzielenia 9c. Dalej skręca na północny zachód biegnąc południowo-zachodnią granicą wydzielenia 9d, 9Ac, 9Ad po czym skręca na północ biegnąc zachodnim brzegiem wydzielenia 9Ab. Od północno-zachodniego narożnika oddziału 9A kieruje się na zachód osiągając północny narożnik oddziału 10. Po przecięciu drogi Orchówek-Tarasiuki dalej biegnie na zachód i po 900 m osiąga linię wysokiego napięcia. Tam skręca na północ, przecina drogę gruntową i na kolejnej drodze skręca na wschód, a po 800 m skręca na północ. Po kolejnych 300 m skręca na południowy wschód i biegnie w tym kierunku 100 m. Następnie skręca na północny wschód i po przebyciu kolejnych 200 m kieruje się na północny zachód. Po 750 m skręca na północny wschód i po 400 m dochodzi do drogi gruntowej Orchówek-Okuninka, którą przez 140 m biegnie na zachód. Dalej przechodzi na drogę gruntową kierując się na północny wschód i po 500 m osiąga drogę lokalną, na której skręca na północny zachód, a po 100 m na północny wschód do drogi Włodawa-Orchówek przy wale przeciwpowodziowym.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

Przebieg granicy parku i otuliny przedstawiony na mapie w skali 1:25.000

Załącznik dostępny jest w siedzibie Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie, w Wydziale Środowiska i Rolnictwa oraz w siedzibie Zarządu Chełmskich Parków Krajobrazowych w Chełmie.